

به نام خالق هستی بخش

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

عنوان: احکام طهارت و نجاست

تهیه کننده: لیلا کریمی حقیقی (مشاور مذهبی)

منبع: براساس فتاوی آیت الله مکارم شیرازی

تاریخ تدوین: دی ماه 1399

تاریخ بازنگری: تابستان 1401

«مرکز آموزشی درمانی حافظ»

سوال 2

اگر بدن انسان زخم باشد و لکه بسیار کوچکی از خون روی لباس یا بدن باشد نماز با آن صحیح است؟

جواب:

در صورتی که خون زخم روی بدن یا لباس به مقدار کمتر از درهم (تقریباً به اندازه بند انگشت) اشاره باشد نماز با آن اشکالی ندارد ولی نجس است.

سوال 3:

بعد از قطع خونریزی معمولاً زردابه ای اطراف زخم پیدا می شود آیا این زردابه نجس است؟

جواب:

زردابه ای که در حال بهبودی زخم در اطراف آن پیدا میشود اگر معلوم نباشد که با خون مخلوط هست پاک می باشد.

— برای تطهیر شیء که نجس شده خواه با ادرار یا غیر ادرار، یک مرتبه شست و شو کافی است، خواه با آب کر باشد یا با آب قلیل ولی در ادرار با آب قلیل ۲ مرتبه بهتر است.

— برای تطهیر بدن در آب کر یا جاری یا زیر شیر آب، همین اندازه که عین نجاست برطرف شود، بدن پاک است.

چند سوال:

سوال 1: شخصی دچار خونریزی شدید بوده و در بیمارستان بستری است و آب کشیدن بدن یا عوض کردن لباس برای او مشقت و سختی زیادی دارد حکم نماز او چیست؟

جواب: اگر در بدن یا لباس نمازگزار خون زخم یا دمل باشد، چنانچه طوری است که آب کشیدن بدن یا لباس یا عوض کردن لباس برای نوع مردم مشقت داشته باشد، تا وقتی که زخم یا دمل خوب نشده است، می تواند با آن خون نماز بخواند و همچنین است اگر چرکی با خون بیرون آمده یا دارویی که روی زخم گذاشتند و نجس شده در بدن یا لباس او باشد.

-بنابراین اگر سوزن یا چاقو و مانند اینها در بدن فرو رود و بعد از بیرون آمدن به نجاست آلوده نباشد، نجس نیست.

-لباسی که آلوده به نجاست شده است اگر شسته شود ولی رنگ نجاست در آن باقی مانده، با از بین رفتن عین نجاست محکوم به طهارت است هر چند رنگ و بوی نجاست باقی مانده باشد.

-اگر شیء پاک به شیء نجس برخورد کند و هر دو یا یکی از آنها به طوری مرطوب باشد که رطوبت یکی به دیگری برسد، شیء پاک نیز نجس می شود و اگر رطوبت به قدری کم باشد که به دیگری نرسد شیء که پاک بوده نجس نمی شود.

-اگر یکبار شیء نجس را در آب کر یا جاری فرو برده یا زیر آب لوله کشی شهری بگیرد به گونه ای که آب به تمام قسمتهای شیء نجس برسد پاک میشود و در فرش لباس و اشیای از این قبیل فشار دادن لازم است.

نجس بودن شیء از سه راه ثابت می شود:

اول آنکه انسان یقین پیدا کند ولی گمان حتی گمان قوی کافی نیست. دوم، فردی که شیء در اختیار اوست خبر دهد که آن شیء نجس است. سوم دو نفر عادل و یا حتی یک نفر گواهی دهد.

-اگر شیء پاک به شیء نجس برخورد کند و انسان شک کند که هر دو یا یکی از آنها مرطوب بوده یا نه آن شیء پاک و نجس نمیشود.

-شیء نجسی که انسان شک دارد پاک شده یا نه نجس است.

-تمام اشیایی که میدانیم پاک بودهاند اگر شک در نجاست آنها نماییم پاک می باشند.

-اگر چیزی داخل بدن شود و به نجاست برخورد کند، در صورتی که بعد از بیرون آمدن آلوده به نجاست نباشد پاک است.

وظیفه هر انسان مومن و خداشناس آن است که هنگام ادای نماز بدن و لباس خود را پاک نماید ولی این نکته را نباید فراموش کرد که خدای مهربان احکام دین را به ما ساده و آسان گرفته تا این امر به سهولت انجام گیرد با توجه به این نکته باید گفت: اصل اولی در همه اشیا طهارت آنهاست و در این میان خدای تعالی برای بعضی چیزها حکم نجاست را قرار داده است، آنچه عین نجاست میباشد ده چیز است:

اول: ادرار، دوم: مدفوع، سوم: منی، چهارم: مردار،

پنجم: خون، ششم: سگ،

هفتم: خوک،

هشتم: کافر،

نهم: شراب،

دهم: آب جو